

Umbrdel Umbrtka Umbrtkovo dětství

Umbrtka

Především je sám pan Umbrtka
Bez rodičů, skvostné dětství
Byt měl plný starých věcí
I chuva byla stará, rezavá
Nosila maso Umbrtkovi chuva
Svižným krokem do schodů
Umbrtka však chtěl jet vlakem
Do škodových závodů
Proutěný košík plný masa, střev
Na každý den stejné množství
Silný lékař tahle tradice
A spotřeba masa bez hranice
Jako batole Umbrtka pil
Krajkovaný vývod bokem
Baculaté chuvy své
O Petrohradu už také snil
Chůvě došel vývod bokem
Již nemohla kojit Umbrtku
Proto si řekla proč ho nepohodit
U popelnic místa dost
Položila malé děcko tedy
Do špinavé káry mezi plechy
A opodál v křoví čeká
Kdo káru s děckem odveze
Bezdomovec v celé své nádheře
Kroky na Petrohrad mířené
Ozářený aurou práce Umbrtka
Život špíně bez stagnace dal
Géniem práce se stal

Umbrtkovo dětství, doba nepoznaná
Umbrtkova práce, špínou požehnaná
Umbrtkova hnědá, barva slavnostní
Umbrtkovy vlaky, hnědý výpravčí